

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „I1“ 2016-10-26 SKUNDO**

2016 m. gruodžio 30 d. Nr. S-285 (7-246/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui

J. D.
I. J.
D. B.

2016 m. lapkričio 29 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „I1“ (toliau – Bendrovė) 2016-10-26 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-10-03 sprendimo Nr. 69-100, n u s t a t ė:

Vilniaus AVMI (toliau – Vilniaus AVMI, vietos mokesčių administratorius) atliko Bendrovės 2013–2014 m. pelno mokesčio (toliau – PM) apskaičiavimo ir sumokėjimo patikrinimą ir surašė 2016-05-09 patikrinimo aktą Nr. (4.65)-FR0680-342, kuriame nustatė, kad Bendrovė nuomojosi negyvenamas patalpas Maskvoje. 2013–2014 m. Bendrovės atstovybės patalpų nuomos Maskvoje išlaidos sudarė 662519 Lt. Šias patalpų nuomos išlaidas Bendrovė priskyrė leidžiamiems atskaitymams, tačiau nepateikė dokumentų, patvirtinančių atstovybės Maskvoje nuomojamose patalpose vykdomos veiklos realumą. Vilniaus AVMI taip pat nustatė, kad Bendrovei nuosavybės teise priklauso gyvenamoji patalpa / butas, esanti (*duomenys neskelbtini*), Klaipėdoje. Bendrovė šias patalpas apskaitė ilgalaikio turto registre, joms skaičiavo nusidėvėjimą, patyrė komunalinių paslaugų ir remonto darbų išlaidas, tačiau Bendrovė nepateikė dokumentų, patvirtinančių patalpų, esančių (*duomenys neskelbtini*), Klaipėdos mieste, naudojimą ekonominei naudai gauti. Vilniaus AVMI konstatavo, jog Bendrovė pažeidė Pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) 11, 17, 31 straipsnių nuostatas, nepagrįstai Maskvoje esančių patalpų nuomos ir Klaipėdoje esančių patalpų nusidėvėjimo, komunalines, remonto išlaidas priskirdama leidžiamiems atskaitymams, nes minėtos išlaidos pripažintos nesusijusiomis su Bendrovės pajamų uždirbimu. Dėl šių pažeidimų patikrinimo akte Bendrovei papildomai apskaičiuotas 29102 Eur PM.

Vilniaus AVMI, išnagrinėjusi patikrinimo aktą ir pateiktas pastabas, 2016-07-04 sprendimu Nr. (4.65)-FR0682-420 patvirtino apskaičiuotą 29102 Eur PM, taip pat, vadovaudamasi PMĮ 56 straipsnio ir Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 96 straipsnio nuostatomis, apskaičiavo 2389,29 Eur PM delspinigius, o, vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio nuostatomis ir atsižvelgusi į tai, kad Bendrovė patikrinimo metu bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, skyrė Bendrovei 10 proc. dydžio 2910 Eur PM baudą.

Inspekcija išnagrinėjusi Bendrovės skundą, su vietos mokesčių administratoriaus pozicija sutiko, patvirtindama Vilniaus AVMI 2016-07-04 sprendimą Nr. (4.65)-FR0682-420.

Inspekcija sprendime nurodė, kad Bendrovė yra Rusijos Federacijos vizų centras, teikiantis dokumentų vizai įforminti priėmimo ir apdorojimo, jų perdavimo nagrinėti Rusijos Federacijos konsuliniam skyriui, dokumentų išdavimo paslaugas. Vilniaus AVMI operatyvaus patikrinimo metu (2015-11-04 operatyvaus patikrinimo pažyma Nr. (4.65) FR1042-10222) nustatė, jog Bendrovė nuomojosi negyvenamas patalpas Maskvoje.

Inspekcijos sprendime detaliai aptartos PMĮ 11 str. 1 d., PMĮ 17 str. 1 d. nuostatos, taip pat Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika dėl šių teisės normų taikymo (2013-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-602-1718/2013). Inspekcija nurodė, kad pareiga pagrįsti išlaidas juridinę galią ir visus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus turinčiais dokumentais, tenka mokesčių mokėtojui, kuris siekia, kad tam tikros išlaidos būtų pripažįstamos sąnaudomis. Tokiais atvejais, kai mokesčių administratoriui kyla pagrįstų įtarimų dėl tikrojo sąnaudas pagrindžiančiuose dokumentuose užfiksuotų ūkinių operacijų turinio bei jų realumo, įrodyti tikrąjį ūkinių operacijų turinį privalo būtent mokesčių mokėtojas, siekiantis patirtas išlaidas pripažinti sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną (LVAT sprendimas adm. byloje Nr. A-438-1097/2009, nutartis adm. byloje Nr. A-438-195/2010, nutartis adm. byloje Nr. A-438-589/2011). Išlaidų pripažinimas yra siejamas tik su juridinę galią turinčių dokumentų ar sandorius pagrindžiančių dokumentų pateikimu, o įrodinėjimo našta (*onus probandi*) šiuo atveju tenka pačiam mokesčių mokėtojui (LVAT nutartis adm. byloje Nr. A-602-158/2013). Vadovautasi LVAT praktika dėl MAĮ 67 str. 1 ir 2 dalyse nustatyto įrodinėjimo pareigos paskirstymu tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo, t. y., kad, jeigu mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, neįvykdo pareigos pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokesčiai ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokesčių ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokesstinė prievolė (2011-08-29 nutartis adm. byloje Nr. A-575-926/2011).

Pažymėta, jog taikant PMĮ 17 str. 1 dalies nuostatas, vieneto turto naudojimo sąnaudos gali būti pripažintos leidžiamais atskaitymais tik tokiu atveju, jei šis turtas naudojamas vieneto komercinėje ar gamybinėje veikloje, kuria siekiama gauti pajamų ar kitą ekonominę naudą (LVAT 2015-06-16 nutartis adm. byloje Nr. eA-1409-602/2015). Inspekcija laikėsi pozicijos, kad patikrinimo metu Vilniaus AVMI surinko objektyvius duomenis sudarančius pakankamą pagrindą išvadai, jog Bendrovė atstovybės Maskvoje patalpų nuomos sąnaudas, mažinančias apmokestinamąjį pelną, nepagrįstai priskyrė leidžiamiems atskaitymams, nes nepateikė pakankamų įrodymų, patvirtinančių, jog nuomojamose patalpose buvo vykdoma veikla, susijusi su Bendrovės pajamų uždirbimu.

Iš bylos medžiagos Inspekcija nustatė, kad patikrinimo metu Bendrovė pateikė:

1. Valstybės registravimo rūmų prie Rusijos Federacijos Teisingumo ministerijos registro išrašą, patvirtinantį, jog Bendrovės atstovybė yra įregistruota Rusijos Federacijos teritorijoje akredituotų užsienio įmonių atstovybių suvestiniame valstybės registre.

2. Atstovybės įsakymą Nr. 1, kuriame atstovybės vadovas V. B. įsipareigoja nuo 2013-08-07 eiti atstovybės vyriausiojo buhalterio pareigas.

3. 2013-09-01 buhalterinės apskaitos paslaugų teikimo sutartį Nr. 27/13 tarp OOO „L2“ (turinčios 50 proc. Bendrovės akcijų) ir V. B., kurioje V. B. įsipareigoja teikti buhalterinės apskaitos paslaugas trečiajam asmeniui – Bendrovės atstovybei. Vilniaus AVMI nustatė, kad nėra duomenų, jog minėtas asmuo gautų atlyginimą kaip atstovybės darbuotojas ar kaip vyriausiasis buhalteris.

4. Atstovybės kreipimąsi į Rusijos Federacijos užsienio reikalų ministerijos Konsulinio departamento direktoriaus pavaduotoją V. Č. dėl asmenų, pateikusių prašymus gauti Rusijos vizas, kad būtų patvirtintas šių asmenų pasų galiojimas (atsakymas ar kitas patvirtinimas apie šį kreipimąsi nebuvo pateiktas).

5. Bendrovės 2013-11-14 prašymą atstovybei patikrinti kviečiančiąją organizaciją OOO „K1“ bei įvertinti pateiktus dokumentus dėl vizų suteikimo. Atstovybė pateikė atsakymą

Bendrovės direktoriui, jog buvo atliktas pateiktų dokumentų patikrinimas ir jokių pažeidimų ir nepatvirtintų duomenų nenustatyta.

6. Darbinio susitikimo protokolą (susitikimas vyko dėl Rusijos įmonių kvietimų atvykti į Rusiją kontrolės, susitikimas vyko Maskvos mieste, tačiau konkreti vieta susitikimo protokole nenurodyta). Vilniaus AVMI pažymėjo, jog darbinio susitikimo protokolą pasirašė OOO „L2“ generalinis direktorius K. A. ir atstovybės vadovas V. B. , o Rusijos URM atstovas V. Č. dokumento nepasirašė.

7. Bendrovės atstovybės Maskvoje sudarytos sutartis: 2013-08-08 informavimo paslaugų teikimo sutartį su OOO „C2“; 2013-07-27 personalo suteikimo sutartį su OOO „C1“, remiantis direktoriaus pavaduotojo pateiktais paaiškinimais, atstovybė iš viso pateikė 18 užklausų įmonei OOO „C2“, tačiau už šias paslaugas nebuvo atsiskaitoma, nes įmonė nepateikė / neperdavė pasirašytų atliktų paslaugų aktų; remiantis surinkta informacija, atstovybės su OOO „C1“ sudaryta sutartis dėl įdarbinimo nebuvo vykdoma, nes darbuotojai nebuvo priimti, jokie atsiskaitymai su fiziniais asmenimis nevyko.

8. Motininės įmonės OOO „L2“ 2016-03-04 išrašytą 45 Eur vertės sąskaitą faktūrą Nr. BC 12 raštinės reikmenų įsigijimui kompensuoti, tačiau jokių šios sąskaitos apmokėjimą patvirtinančių dokumentų Bendrovė nepateikė.

9. OOO „L2“ išrašytas sąskaitas faktūras: 2015-10-07 OOO „T1“ išrašyta 59751,21 RUB sąskaita už įvairias buitines priemones, 2015-07-20 OOO „R1“ išrašyta 27539 RUB vertės sąskaita už kompiuterinę techniką, 2015-10-20 AKB „A1“ 1800 RUB sąskaita faktūra už geriamą vandenį; 2015-07-27 OOO „D1“ 198518,84 RUB sąskaita už biuro baldus. Vilniaus AVMI dėl šių apskaitos dokumentų nustatė, kad visos išvardintos sąskaitos yra išrašytos Bendrovės motininei įmonei OOO „L2“ (turinčiai 50 proc. Bendrovės akcijų), nėra nurodyta, jog būtų skirtos Bendrovės atstovybei, nėra duomenų, jog įsigytos prekės būtų skirtos Bendrovės atstovybei Maskvoje.

Inspekcija nurodė, kad iš bylos medžiagos matyti, jog atliekant operatyvų patikrinimą, Bendrovė nepateikė pakankamų įrodymų, patvirtinančių atstovybės Maskvoje vykdomą veiklą, todėl Bendrovei pateiktas 2015-09-14 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (11.48)-FR0706-6838 pateikti dokumentus, patvirtinančius Bendrovės atstovybės vykdomą veiklą (ataskaitas, protokolus ar kitus turimus dokumentus). Bendrovė 2015-10-12 pateikė papildomą paaiškinimą IFS1510/12-01, tačiau pateikta informacija ir dokumentai, įvertinus jų visumą, pripažinta kaip nepakankama ir vienpusiška. Bendrovė Vilniaus AVMI papildomai taip pat pateikė 5 Maskvoje nuomojamų patalpų fotonuotraukas, 7 įsakymų dėl Generalinio direktoriaus V. I. bei generalinio direktoriaus pavaduotojo D. B. komandiruočių 2013–2014 m. kopijas. Inspekcija pažymėjo, jog mokesčių administratorius įvertino pateiktus dokumentus ir, neneigdamas komandiruočių įvykimo fakto, pagrįstai konstatavo, jog Bendrovės pateiktos komandiruočių įsakymų kopijos neįrodo, jog komandiruočių tikslo – organizacinių Bendrovės darbų – buvo siekiama naudojant 207,25 kv. m. patalpas, esančias adresu: *(duomenys neskelbtini)*.

Dėl Bendrovė pateiktų 5 fotonuotraukų, kuriose atvaizduotas ofiso interjeras, Inspekcija pabrėžė, jog patikrinimo metu nustatyta, kad pastate, kur Bendrovė nuomojasi patalpas, įsikūręs ir nuomotojas – draudimo akcinė bendrovė „L1“, besispecializuojanti aviacinių rizikų draudimo ir perdraudimo srityje ir apibūdinanti save kaip šios srities lyderę Rusijos Federacijoje. Dėl šios priežasties Inspekcija padarė išvadą, jog Vilniaus AVMI pagrįstai minėtų nuotraukų nevertino kaip pakankamų ir patikimų įrodymų, kad nuomotose patalpose išlaidas, susijusias su pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu, patyrė Bendrovė.

Inspekcija akcentavo LVAT išaiškinimą, jog, kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtoju gali būti apsiginti atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padaryta išvada. Apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo, priimtino mokesčių mokėtojo naudai (2011-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010, 2010-10-25 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1147/2010 ir kt.). Dėl Bendrovės skundo argumentų, jog ji negali pateikti papildomų įrodymų ir atskleisti informacijos dėl konfidencialumo,

Inspekcija pažymėjo, kad mokesčių administratorius turi teisę gauti iš asmenų, tarp jų ir kredito įstaigų, funkcijoms atlikti reikiamus duomenis ir dokumentų nuorašus, kompiuterinių laikmenų duomenis (kopijas) apie to arba kito asmens turtą, pajamas, išlaidas ir veiklą, naudotis savo ir kitų juridinių asmenų valdomų ar tvarkomų registru, duomenų bazių informacija (MAĮ 33 str. 1 p.). MAĮ 40 str. yra išvardintos mokesčių mokėtojo pareigos: bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, vykdyti jo teisėtus nurodymus ir netrukdyti įgyvendinti įstatymų suteiktų teisių (MAĮ 40 str. 2 punktas), pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 str. 8 p.). Konstatuota, jog mokesčių administratorius turi teisę gauti dokumentus bei konfidencialią informaciją, o Bendrovė, siekdama pakeisti patikrinimo akto išvadas, mokesčių administratoriui pateikti konfidencialią informaciją ir dokumentus. MAĮ 36 str. nurodyta, kad mokesčių mokėtojas turi teisę reikalauti užtikrinti informacijos apie mokesčių mokėtoją slaptumą. Atkreiptas dėmesys, kad pagal MAĮ 38 str. 1 dalį, informacija apie mokesčių mokėtoją, pateikta mokesčių administratoriui turi būti laikoma paslapyje ir naudojama tik teisėtiems tikslams. Paslapyje laikoma informacija gali būti paskleista tik MAĮ 39 str. 1 dalies 1–9 punktuose numatytais atvejais. Šis sąrašas yra baigtinis, todėl, pasak Inspekcijos, nėra įstatyminių kliūčių Bendrovei mokesčių administratoriui pateikti ir konfidencialią informaciją susijusią su Bendrovės mokestinėmis prievolėmis. Ginčo byloje konstatuota, kad Bendrovė Inspekcijai nepateikė pakankamų įrodymų, kad Maskvoje esančių patalpų nuomos sąnaudos yra susijusios su pajamų uždirbimu, todėl pripažinta, kad Vilniaus AVMI pagrįstai 662519 Lt nuomos sąnaudas nepriskyrė leidžiamiesiems atskaitymams.

Dėl patalpų (buto), esančių (*duomenys neskelbtini*) Klaipėdos mieste, Inspekcija nurodė, kad Bendrovė šias patalpas apskaitė ilgalaikio turto registre, joms skaičiavo nusidėvėjimą, patyrė komunalinių paslaugų ir remonto darbų išlaidų, tačiau nepateikė dokumentų, patvirtinančių šių patalpų naudojimą ekonominei naudai gauti. Bendrovės direktorius paaiškino, jog šiose patalpose buvo ketinama apgyvendinti į apmokymus atvykusius darbuotojus, tačiau jokie mokymai nebuvo vykdomi. Bendrovė dėl Vilniaus AVMI išvadų nepagrįstumo nesutikimo argumentų skunde Inspekcijai nepateikė, Inspekcija sprendime konstatavo, kad Vilniaus AVMI teisingai vertino patikrinimo metu nustatytas aplinkybes bei teisingai taikė PMĮ nuostatas, pagrįstai konstatuodama, jog Bendrovė neturėjo teisės leidžiamiesiems atskaitymams priskirti 7373,93 Lt sąnaudų, nesusijusių su jos pajamų uždirbimu.

Skunde Komisijai Bendrovė nurodė, kad ji teikia paraiškų Rusijos Federacijos vizoms gauti priėmimo ir apdorojimo paslaugas bei konsultuoja kitus vizų išdavimo centrus. Vykdydama veiklą Bendrovė privalo nuolat vadovautis Lietuvos Respublikos, Rusijos Federacijos (toliau – RF) ir Europos Sąjungos teisės aktais bei taisyklėmis, kurios reglamentuoja vizų išdavimo procedūras. Bendrovė nurodo, kad veiklai vykdyti, ji pagal nuomos sutartį nuomojasi 207,25 kv. m. patalpas iš Rusijos įmonės „L1“ ZAO, adresu: (*duomenys neskelbtini*). Patikrinimo metu buvo pateiktas „Valstybės registravimo rūmų prie Rusijos Federacijos teisingumo ministerijos“ registro išrašas, patvirtinantis, jog Bendrovės atstovybė yra įregistruota RF teritorijoje akredituotų užsienio įmonių atstovybių suvestiniame valstybės registre.

Bendrovė skunde aiškina, kodėl jai reikalinga atstovybė RF. Norėdama teikti RF vizų išdavimo paslaugas, Bendrovė privalėjo įgyvendinti RF Užsienio reikalų ministerijos keliamus reikalavimus. Bendrovė nurodo, kad jos teisės pateikti visus dokumentus riboja konfidencialumo įsipareigojimai dėl dokumentų turinio ir slaptumo, kurių negalima viešinti. RF nuolat keičiasi taisyklės, procedūros, atsiranda ir pasibaigia įvairūs ribojimai, kurie susiję su vizų išdavimu ES ir kitiems piliečiams. Atsižvelgiant į tai, Bendrovės generaliniam direktoriui ir generalinio direktoriaus pavaduotojui reikalingas betarpiškas bendravimas su RF vyriausybinių institucijų asmenimis: konsulais, ambasadoriais ir pan., kurie atsakingi už vizų išdavimą. Bendrovei susitikimų metu su RF pareigūnais, nuolat pateikiama naujausia informacija apie taisyklių pakeitimus ar numatomus jų projektus. Susitikimams su aukšto rango pareigūnais yra keliami saugumo reikalavimai, todėl nuomojamose patalpose yra įdiegtos visos apsaugos ir saugumo sistemos, kurios yra privalomos. Bendrovės vadovybė apdorojusi informaciją, kuri gaunama atstovybėje susitikimų metu, ją perduoda savo darbuotojams Lietuvoje, tai yra nurodo kaip elgtis ir

į ką atsižvelgti skirtingose situacijose. Bendrovė nurodo, kad jos atstovybėje Maskvoje vyksta apsikeitimas informacija, dalykiniai susitikimai, kurie reikalingi kasdieniniam darbui Lietuvoje. Taip pat pažymima, kad, priešingai nei teigia mokesčių administratorius, atstovybė negali duoti finansinės naudos, o tik užtikrinti veiklos vykdymą ir pridėtinės vertės sukūrimą vykdomojoje veikloje. Bendrovei atsitiktinai nuomotis konferencijų sales numatomiems susitikimams nėra ekonomiškai naudinga, nes dėl keliamų saugumo reikalavimų tokias paslaugas gali teikti vos keli viešbučiai Maskvoje. Bendrovė, prieš pasirašydama nuomos sutartį, vertino šį aspektą ir viešbučių pateikti komerciniai pasiūlymai parodė, kad jų siūlomos paslaugos ir įkainiai yra daug didesni. Susitikimai su aukštais RF pareigūnais vyksta ne pagal iš anksto suderintą grafiką, todėl nusprendus naudotis viešbučių paslaugomis nebūtų garantijos, kad organizuojamo susitikimo metu būtų laisva konferencijų salė. Bendrovės vadovai turi taikytis prie RF pareigūnų nurodyto laiko, nes priešingu atveju neaišku kuriam laikui nusikeltų susitikimai, kas galimai darytų įtaką vizų išdavimo procedūroms. Apibendrinus nurodytas aplinkybes, pažymima, kad nuolatinė patalpų nuoma padeda užtikrinti nepertraukiamą ryšį su RF pareigūnais ir tiesioginį pajamų gavimą išduodant RF visas.

Nuomojamuose patalpose Maskvoje vyksta apmokymai su programine įranga. Dėl apmokymams keliamų reikalavimų nėra galimybės RF pareigūnų pakviesti į Lietuvos Respubliką. Visa gauta informacija apmokymuose yra konfidencialaus pobūdžio, todėl Bendrovės vadovai gautas apmokymuose žinias perteikia darbuotojams tiesiogiai. Bendrovė pažymi, kad vizų išdavimo sistema RF nuolat tobulinama, todėl mokymai reikalingi kvalifikacijai pakelti bei išmokti dirbti su sistemomis.

Taip pat nurodoma, kad atstovybėje Maskvoje nuolat vyksta apmokymai saugumo klausimais, tai yra kaip atpažinti suklastotus dokumentus, kokius klausimus pateikti pageidaujantiems gauti visas į RF arba kaip elgtis, jei turima įtarimų, jog asmuo gali būti iš „teroristinių“ grupuočių. Ši informacija yra nuolat kintanti, todėl atstovybėje vyksta nepertraukiamas bendravimas su atsakingais RF pareigūnais.

Bendrovė pažymi, kad atstovybės svarba ir būtinumas yra reglamentuoti RF įstatymų, be jos Bendrovė nesugebėtų užtikrinti nepertraukiamo bendravimo su RF pareigūnais, nebūtų pajėgi susipažinti su visa reikiama informacija ir saugumo reikalavimais, kurie daro įtaką RF vizų išdavimui Lietuvos Respublikoje. Bendrovė pagrindines pajamas gauna už RF vizų išdavimą, todėl, remiantis mokesčių administratoriaus išvadomis, Bendrovė susidurtų su sunkumais, kurie paveiktų gaunamas pajamas ir sumokamų mokesčių dydį. Už 2013–2014 m. Bendrovė iš viso sumokėjo 383804 Lt pelno mokesčių, todėl papildomas reikalavimas sumokėti 26966,37 Eur pelno mokesčių, pasak Bendrovės, yra visiškai nepagrįstas.

Kartu su rašytinėmis pastabomis Bendrovė Vilniaus AVMI pateikė 2013–2014 m. įsakymus dėl komandiruočių, kurie, pasak Bendrovės, patvirtina skunde nurodytas aplinkybes dėl atstovybės reikalingumo. Bendrovės darbuotojai 2013–2014 m. nuolat lankėsi Maskvoje esančioje atstovybėje, kur susitikinėjo su RF pareigūnais bei keitėsi informacija. Dėl taikomo konfidencialumo susitikimų metu Bendrovė pažymi, kad susitikimų protokolai negalimi, todėl susitikimų informacijos negali fiksuoti ir atskleisti. Pasak Bendrovės, Inspekcija formaliai įvertino pateiktus dokumentus ir formaliai paaiškino, jog šie dokumentai neįrodo organizacinių Bendrovės darbų, todėl, Bendrovės manymu, visus dokumentus, kurie buvo pateikti mokesčių administratoriui reikia vertinti iš esmės.

Bendrovė mano, kad mokesčių administratorius netinkamai taikė Civilinio kodekso 2.56 straipsnio nuostatas, kuriose nustatyta, kad juridinio asmens atstovybė yra juridinio asmens padalinys, turintis savo buveinę ir turintis teisę atlikti veiksmus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad juridinio asmens atstovybė turi teisę atstovauti juridinio asmens interesams ir juos ginti, sudaryti sandorius bei atlikti kitus veiksmus juridinio asmens vardu, vykdyti eksporto ir importo operacijas, tačiau tik tarp užsienio juridinių asmenų ar kitų organizacijų, įsteigusių atstovybę, arba su ja susijusių įmonių, įstaigų ar organizacijų ir atstovybės.

Nuomojamos patalpos Maskvoje reikalingos Bendrovės pajamoms uždirbti Lietuvoje, o ne pajamas uždirbti RF. Jeigu šios patalpos būtų naudojamos pajamoms uždirbti RF, Bendrovė privalėtų registruoti nuolatinę buveinę RF.

Bendrovė nesutinka su Inspekcijos sprendimo motyvu, jog pateiktos fotonuotraukos nevertintinos, nes nuomojamose patalpose veiklą vykdo bendrovė „L1“. Bendrovė pažymi, kad

bendrovės „L1“ veikla nėra susijusi su bendrovės veikla ir nuomojamos patalpos yra visiškai atskiros.

Bendrovė skunde remiasi PMĮ 11 str. 1 dalies, 17 str. 1 d. ir teismų praktikos (2015-06-16 nutartis adm. byloje Nr. eA-1409-602/2015) nuostatomis. Taip pat pažymi, kad šiuo atveju turi būti atsižvelgiama ir į tai, kaip Bendrovės sąnaudos buvo fiksuojamos buhalterinėje apskaitoje ir ar sąnaudų fiksavimas buhalteriniuose dokumentuose atitiko buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas. Bendrovė nurodo, kad mokesčių administratorius nenustatė Bendrovės buhalterinėje apskaitoje jokių pažeidimų, todėl kelia klausimą, kodėl jai yra ribojama teisė į sąnaudas. Mokesčių administratoriui taip pat nekilo abejonės dėl nuomojamų patalpų paskirties, esamo išplanavimo ir pan., tai yra mokestinio patikrinimo metu nebuvo surinkta įrodymų, kurie leistų teigti, jog Bendrovė nuomojamas patalpas naudoja ne su Lietuvos Respublikoje pajamų uždirbimu susijusiais tikslais. Bendrovė nurodo, kad patikrinimo metu nebuvo vertinama ir nagrinėjama, kokias patalpas ji nuomoja ir kokia jų paskirtis. Todėl Bendrovė laikosi pozicijos, jog mokesčių administratorius nesurinko pakankamai įrodymų, kurių pagrindu būtų galima teigti, jog su atstovybės nuoma Maskvoje patirtos sąnaudos negalėtų būti atskaitomos ir mano, kad mokesčių administratorius plečiamai taiko PMĮ nuostatas.

Atsižvelgdama į nurodytų motyvų visumą, Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos 2016-10-03 sprendimą Nr. 69-100 ir Vilniaus AVMI 2016-07-04 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (4.65) FR0682-420.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Bendrovės skundas atmestinas, Inspekcijos 2016-10-03 sprendimas Nr. 69-100 tvirtintinas.

Vilniaus AVMI patikrinimo metu, nustatę, kad tiek Bendrovės atstovybės patalpų nuomos Maskvoje (*duomenys neskelbtini*) sąnaudos, tiek Bendrovės ilgalaikio turto – gyvenamųjų patalpų / buto Klaipėdoje (*duomenys neskelbtini*) nusidėvėjimo, komunalinių paslaugų, remonto sąnaudos yra nesusiję su Bendrovės veikla ar pajamų uždirbimu, šių sąnaudų, vadovaudamasi PMĮ 11 ir 17 straipsnių nuostatomis, nepripažino mažinančiomis apmokestinamąjį pelną. Inspekcija skundžiamame sprendime palaikė vietos mokesčių administratoriaus poziciją, akcentuodama, jog mokesčių mokėtoja nepateikė pakankamų įrodymų, kad Maskvoje esančių atstovybės patalpų nuomos sąnaudos yra susijusios su Bendrovės pajamų uždirbimu.

Iš Bendrovės skundo (taip pat Bendrovės atstovo pasisakymo Komisijos posėdžio metu) matyti, kad Bendrovė nesutinka su Inspekcijos sprendimo dalimi, susijusia su Bendrovės 2013–2014 m. laikotarpiu patirtų atstovybės patalpų nuomos 662519 Lt (191879 Eur) sąnaudų Maskvoje priskyrimu neleidžiamiems atskaitymams. Skunde akcentuojama, jog Maskvoje vykstantis Bendrovės betarpiškas bendravimas, apsikeitimas informacija su Rusijos Federacijos vyriausybinių institucijų asmenimis: konsulais, ambasadoriais ir kitais pareigūnais, atsakingais už vizų išdavimą, yra būtinas jos veiklai (viena iš užduočių yra tikrinti pateikiamus dokumentus vizai gauti, įskaitant ir kvietimus) vykdyti. Bendrovei atsitiktinai nuomotis konferencijų sales numatomiems susitikimams nėra ekonomiškai naudinga dėl viešbučių Maskvoje, kurie atitinka Rusijos Federacijos teisės aktų keliamus saugumo reikalavimus, įkainių, o nuolatinė patalpų nuoma Maskvoje padeda užtikrinti Bendrovės nepertraukiamą ryšį su Rusijos Federacijos pareigūnais ir tiesioginį pajamų gavimą išduodant Rusijos Federacijos vizas. Taip pat pažymėtina, jog Bendrovė neginčija aritmetinio pelno mokesčio ir su juo susijusių delspinigių ir baudos sumų paskaičiavimo.

Komisija, sutikdama su Inspekcijos pozicija dėl Bendrovei priklausančių gyvenamųjų patalpų / buto Klaipėdos mieste nusidėvėjimo, komunalinių paslaugų, remonto sąnaudų priskyrimo neleidžiamiems atskaitymams ir atsižvelgdama į Bendrovės išdėstytus skunde ir posėdžio metu argumentus, kuriais yra apibrėžtos bylos nagrinėjimo ribos, spręsdama klausimą, ar Bendrovė, apskaičiuodama 2013–2014 metų apmokestinamąjį pelną, pagrįstai prie leidžiamų atskaitymų priskyrė patirtas atstovybės patalpų nuomos Maskvoje 662519 Lt sąnaudas.

Pagal PMĮ 11 str. 1 dalies 2 dalį apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita, iš pajamų be kita ko atskaitomi leidžiami atskaitymai. To

paties straipsnio 4 dalyje yra nustatyta, jog išlaidos, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. Be šių rekvizitų, išlaidas, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, pagrindžiančiuose dokumentuose privalo būti nurodyti ir kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti papildomi rekvizitai. LVAT praktikoje ne kartą yra pasisakyta, jog pareiga pagrįsti išlaidas juridinę galią turinčiais ir visus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus turinčiais dokumentais, tenka būtent mokesčių mokėtojui, kuris siekia, kad tam tikros išlaidos būtų pripažįstamos sąnaudomis (pavyzdžiui, 2013-02-07 nutartis adm. byloje Nr. A-602-158/2013, 2013-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-602-1718/2013).

PMĮ 2 str. 31 dalyje nustatyta, kad sąnaudos yra visos išlaidos, patirtos uždirbant pajamas. To paties įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti, jeigu šis įstatymas nenustato ko kita. Aiškindamas minėtos nuostatos taikymą, LVAT 2015-06-16 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1409-602/2015 nurodė, jog leidžiamais atskaitymais, išskyrus šiame įstatyme numatytas išimtis (atskirus atvejus), pripažįstamos tik tokios vieneto sąnaudos, kurios atitinka šias turinčias egzistuoti kartu (kumuliatyvias) sąlygas: (1) vieneto sąnaudos turi būti faktiškai patirtos; (2) sąnaudos patirtos vienetui vykdant komercinę ar gamybinę savo veiklą; (3) komercine ar gamybine veikla, kurią vykdant patiriamos sąnaudos, vienetas siekia gauti ir (arba) uždirbti pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos; (4) sąnaudos turi būti įprastinės veiklai, kurią vykdant vienetas jas patiria; (5) sąnaudos turi būti būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti. Tačiau vien atitinkamų išlaidų pripažinimas sąnaudomis savaime nereiškia jų pripažinimo leidžiamiems atskaitymams, reikalaujama, jog sąnaudos būtų patirtos vienetui vykdant komercinę ar gamybinę veiklą, kuria jis (vienetas) siekia pajamų ar kitos ekonominės naudos. Norint konstatuoti šių sąlygų buvimą turint tikslą atitinkamas (konkrečias) sąnaudas priskirti leidžiamiems atskaitymams, būtina vertinti šių sąnaudų atsiradimą nulėmusius vieneto (mokesčio mokėtojo) veiksmus (veiklą).

Apibendrinus aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą ir LVAT praktiką, darytina išvada, jog Bendrovė turėjo pareigą juridinę galią ir visus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus turinčiais dokumentais įrodyti, jog 662519 Lt ginčo sąnaudos, patirtos 2013–2014 metais, už Bendrovės atstovybės 207,25 kv. m. patalpų adresu: Maskva, (*duomenys neskelbtini*), buvo patirtos Bendrovei vykdant komercinę veiklą, kuria ji siekė pajamų ar kitos ekonominės naudos. Atitinkamai, atsižvelgiant į pateiktą PMĮ 17 str. 1 dalies aiškinimą, siekiant išspręsti Bendrovės atstovybės patalpų Maskvoje nuomos sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais klausimą, turi būti įvertinti Bendrovės pateikti įrodymai dėl konkrečių patalpų naudojimo Bendrovės ekonominėje veikloje.

Bendrovė, kaip minėta, pastarąją aplinkybę, pagrindžiančią jos teisę atstovybės patalpų Maskvoje nuomos sąnaudas pripažinti sąnaudomis mažinančiomis apmokestinamąjį pelną, įrodinėja skunde Komisijai įvardytais mokesčių administratoriui pateiktais dokumentais, bei teiginiais, jog Bendrovės veiklai vykdyti Lietuvoje yra būtinas betarpiškas bendravimas, konfidencialaus pobūdžio apmokymai, apsikeitimas teisine ir kitokia informacija su Rusijos Federacijos vyriausybinių institucijų asmenimis Maskvoje bei tam reikia turėti konkrečią atstovybės vietą, atitinkančią visus Rusijos Federacijos teisės aktų keliamus reikalavimus. Iš bylos medžiagos matyti, kad Bendrovė mokesčių administratoriui pateikė: Bendrovės generalinio direktoriaus 2013-04-03 sprendimą „Dėl Bendrovės atstovybės Rusijos Federacijoje steigimo“ (atstovybės buveinės adresas nurodytas – Maskva, (*duomenys neskelbtini*)); Valstybės registravimo rūmų prie Rusijos Federacijos teisingumo ministerijos registro išrašą, patvirtinantį, jog Bendrovės atstovybė yra įregistruota Rusijos Federacijos teritorijoje akredituotų užsienio įmonių atstovybių suvestiniame valstybės registre nuo 2013-06-07 iki 2016-06-07; Bendrovės 2013-04-03 įgaliojimą V. B. atstovauti Bendrovės interesams ir juos ginti Rusijos Federacijos teritorijoje; Bendrovės atstovybės įsakymą Nr. 1, kuriuo atstovybės vadovas V. B. įsipareigoja nuo 2013-08-07 eiti atstovybės vyriausiojo buhalterio pareigas; 2013-09-01 buhalterinės apskaitos paslaugų teikimo sutartį Nr. 27/13, sudarytą tarp OOO „L2“ (turinčios 50 proc. Bendrovės akcijų)

ir V. B. (V. B. įsipareigoja teikti buhalterinės apskaitos paslaugas trečiajam asmeniui – Bendrovės atstovybei); Bendrovės atstovybės vadovo ir Rusijos URM Konsulinio departamento direktoriaus pavaduotojo 2014-07-15 darbinio susitikimo protokolą (susitikimas vyko Maskvos mieste dėl Rusijos įmonių kvietimų atvykti į Rusiją kontrolės); Bendrovės atstovybės Maskvoje sudarytą 2013-08-08 informavimo paslaugų teikimo sutartį su OOO „C2“ ir 2013-08-27 personalo suteikimo (*Outstaffing*) sutartį su OOO „C1“; Bendrovės 2013-11-01 kreipimasi Nr. V12/233 į Bendrovės atstovybės vadovą V. B. patikrinti kviečiančiąją organizaciją OOO „K1“ ir atstovybės 2013-11-14 atsakymą; OOO „L2“ 2016-03-04 išrašytą sąskaitą faktūrą Nr. BC 12 Bendrovei (raštinės reikmenų įsigijimas, 45 Eur vertė); perkančiajai OOO „L2“ išrašytas sąskaitas faktūras: OOO „T1“ 2015-10-07 59751,21 RUB, 2015-09-03 2084,17 RUB, 2015-07-28 5883,60 RUB, 2014-06-11 40989,94 RUB (už įvairias buitines ir kanceliarines priemones), OOO „R1“ 2014-11-13 15980,00 RUB, 2015-07-20 27539,00 RUB, 2015-09-16 4536,00 RUB (už kompiuterinę techniką), 2015-10-20 AKB „A1“ 1800 RUB (už vandenį); OOO „D1“ 2015-07-27 198518,84 RUB (už biuro baldus); 7 Bendrovės įsakymus dėl generalinio direktoriaus V. I. bei generalinio direktoriaus pavaduotojo D. B. komandiruočių 2013–2014 m. į Maskvą; 5 Maskvoje nuomojamų patalpų fotonuotraukas.

Inspekcija sprendime, atsakydama į Bendrovės motyvus, išsamiai pasisakė dėl Bendrovės pateiktų visų dokumentų turinio, juose pateiktą informaciją vertino kaip nepakankamą ir vienpusišką, konstatuodama, kad Bendrovė nepateikė pakankamų įrodymų, patvirtinančių jos atstovybės Maskvoje vykdomą veiklą. Inspekcija akcentavo, jog iš Bendrovės pateiktų dokumentų visumos negalima padaryti išvados, kad Bendrovė per savo atstovybę Maskvoje nuomojamose patalpose vykdė veiklą. Nors, Bendrovės nuomone, Inspekcija formaliai įvertino pateiktus dokumentus, kaip neįrodančius organizacinių Bendrovės darbų, tačiau Komisija, atsižvelgusi į anksčiau nurodytą teisinį reglamentavimą bei įvertinusi byloje esančius Pareiškėjos mokesčių administratoriui pateiktus dokumentus, neturi pagrindo kitaip juos vertinti nei mokesčių administratorius. Pastebėtina, kad Bendrovės pateiktuose atstovybės registracijos Rusijos Federacijoje dokumentuose nurodytas atstovybės adresas nuomojamų patalpų, tačiau visi apskaitos dokumentai (už kanceliarines prekes, buitines priemones, kompiuterinę techniką, geriamą vandenį, biuro baldus) yra išrašyti Bendrovės motininei įmonei OOO „L2“, o ne pačiai Bendrovei ar jos atstovybei Maskvoje, nėra jokių duomenų, kad Bendrovė būtų vykdžiusi mokėjimus už minėtas prekes ar, kad tos prekės buvo naudojamos būtent Bendrovės atstovybės Maskvoje nuomojamose patalpose. Nors Bendrovės atstovybė Maskvoje sudarė 2013-07-27 personalo suteikimo sutartį su OOO „C1“, tačiau mokesčių administratorius nenustatė, jog ši sutartis būtų vykdyta (atstovybėje nebuvo priimti darbuotojai, jokie atsiskaitymai su fiziniais asmenimis nevyko). Pagal Bendrovės pateiktus dokumentus (2013-04-03 įgaliojimas, Bendrovės atstovybės 2013-08-07 įsakymas Nr. 1, 2013-09-01 buhalterinės apskaitos paslaugų teikimo sutartis Nr. 27/13) V. B. buvo paskirtas atstovauti Bendrovės interesams Rusijos Federacijos teritorijoje bei įsipareigojo nuo 2013-08-07 eiti atstovybės vyriausiojo buhalterio pareigas, tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad nėra duomenų, jog minėtas asmuo gautų atlyginimą kaip atstovybės darbuotojas ar kaip vyriausiasis buhalteris. Tai, kad Bendrovės atstovybė neturėjo ir neturi darbuotojų, patvirtino ir Bendrovės atstovas Komisijos posėdžio metu. Bendrovės 2013-03-29, 2013-06-04, 2013-10-25, 2014-01-13, 2014-03-17, 2014-08-18, 2014-11-03 įsakymai dėl generalinio direktoriaus V. I. bei generalinio direktoriaus pavaduotojo D. B. komandiruočių į Maskvą taip pat neįrodo Bendrovės teiginių, jog komandiruočių metu Bendrovės atstovai Bendrovės darbų organizavimui naudojo 207,25 kv. m. patalpas, esančias Maskvoje, (*duomenys neskelbtini*). Kiti Bendrovės pateikti dokumentai, pavyzdžiui, atstovybės kreipimasis į Rusijos Federacijos užsienio reikalų ministerijos Konsulinio departamento direktoriaus pavaduotoją V. Č. dėl asmenų, pateikusių prašymus gauti Rusijos vizas, kad būtų patvirtintas šių asmenų pasų galiojimas, pateiktas be atsakymo į kreipimąsi, kuris galėtų patvirtinti, jog atstovybė teikia su Bendrovės veikla susijusius paklausimus atitinkamoms Rusijos Federacijos valdžios institucijoms; 2014-07-15 darbinio susitikimo protokolą pasirašytas OOO „L2“ (Bendrovės motininė įmonė) generalinio direktoriaus K. A. , Bendrovės atstovybės vadovo V. B. , tačiau Rusijos Federacijos užsienio reikalų ministerijos atstovo V. Č. parašo dokumente nėra; dokumente nėra įvardinta konkreti darbinio susitikimo vieta Maskvos mieste. Tai, jog

Bendrovės pateikti dokumentai yra surašyti formalaus pobūdžio, patvirtina ir tai, jog, pavyzdžiui, Bendrovės 2013-11-01 kreipimėsi Nr. V12/233 į Bendrovės atstovybės vadovą V. B. patikrinti kviečiančiąją organizaciją OOO „K1“ bei įvertinti pateiktus dokumentus dėl vizų suteikimo Vilniaus miesto Vilniaus Licėjaus moksleivių dėstytojų grupei kultūrinių santykių reikmėms, į kurią atstovybės 2013-11-14 atsakyme Bendrovės direktorius informuojamas, jog atliekant 2013-11-01 prašyme pateiktų dokumentų patikrinimą, jokių pažeidimų ir nepatvirtintų duomenų nenustatyta, tarp išvardintų asmenų Vilniaus miesto Vilniaus Licėjaus moksleivių ir dėstytojų grupėje yra asmenys gimę 2013 m. Taigi, tarp Bendrovės pateiktų mokesčių administratoriui dokumentų (tame tarpe ir penkios Maskvoje nuomojamų patalpų fonuotaukos be jokių identifikacinių Bendrovės atstovybės žymų ir adreso) nėra tiesioginių įrodymų, kad Bendrovė per savo atstovybę Maskvoje nuomojamose patalpose vykdė veiklą, kuri pagal PMĮ nuostatas buvo reikalinga Bendrovės pajamoms uždirbti ir ekonominei naudai gauti.

Dėl Bendrovės skundo argumentų, jog susitikimų Maskvoje metu yra taikomas konfidencialumas, todėl susitikimų protokolų pateikti mokesčių administratoriui negali, išsamiai pasisakyta tiek Vilniaus AVMI 2016-07-04 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo (5 psl.), tiek ir skundžiamame Inspekcijos sprendime (5 psl.), todėl Komisija, sutikdama su Inspekcijos pozicija ir teisiniu argumentavimu (MAĮ 32, 33, 36, straipsniai, 38 str. 1 dalis, 40 str. 2 ir 8 punktai), vengdama pasikartojimų plačiau šiuo klausimu nepasisako, tik pabrėžia, jog mokesčių administratorius turi teisę gauti dokumentus bei konfidencialią informaciją, o Bendrovė, nesutikdama su mokesčių administratoriaus išvadomis ir apskaičiuotomis mokesstinėmis prievolėmis, turi pateikti atitinkamus įrodymus, taip pat ir dokumentus su konfidencialia informacija, kurie yra susiję su Bendrovės mokesstinėmis prievolėmis.

Dėl Bendrovės argumento, jog mokesčių administratorius netinkamai taikė Civilinio kodekso 2.56 straipsnio nuostatas dėl juridinio asmens atstovybės, Komisija pažymi, jog pagal minėtą teisės normą juridinio asmens atstovybė yra juridinio asmens padalinys, turintis savo buveinę ir teisę atstovauti juridinio asmens interesams ir juos ginti, sudaryti sandorius bei atlikti kitus veiksmus juridinio asmens vardu, vykdyti eksporto ir importo operacijas, tačiau tik tarp užsienio juridinių asmenų ar kitų organizacijų, įsteigusių atstovybę, arba su ja susijusių įmonių, įstaigų ar organizacijų ir atstovybės. Pasisakydama šiuo skundo aspektu, Komisija atkreipia dėmesį į tai, jog nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius vertino Bendrovės per atstovybę vykdomą ekonominę veiklą ir ekonominę, Bendrovės patiriamų atstovybės patalpų Maskvoje nuomos išlaidų, susijusių su vykdoma veikla, tikslingumą. Mokesčių administratorius neneigė Bendrovės atstovybės įregistravimo ir Bendrovės darbuotojų komandiruočių į Maskvą, tačiau, vadovaudamasis pelno mokesčių reglamentuojančiais teisės aktais, konstatavo, kad mokesčio mokėtoja turi pareigą įrodyti sąnaudų pagrįstumą ir ši pareiga negali būti perkeliama administratoriui.

Bendrovė skunde Komisijai laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius nesurinko pakankamai įrodymų, kurių pagrindu būtų galima teigti, jog dėl atstovybės nuomos Maskvoje patirtos sąnaudos negali būti atskaitomos. Tačiau Komisija pažymi, jog MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Minėto straipsnio 2 dalis numato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Pagal minėtame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles, įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius privalo tam tikrais duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokesčiai ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai. Nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokesčių ir su juo susijusias sumas,

mokesčių mokėtojai atsiranda mokestinė prievolė. Be to, LVAT praktikoje laikomasi nuostatos, jog apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo priėmimo mokesčių mokėtojo naudai. Mokesčių mokėtojas, norėdamas paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą konkretų mokestį, privalo pateikti pagrįstus argumentus ir juos pagrindžiančius naujus įrodymus, sąlygojančius nustatyto mokesčio dydžio neteisingumą (2011-01-03 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1632/2010, 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A-575-912/2011). Esant aukščiau išdėstytoms aplinkybėms ir atsižvelgiant į PMĮ 11 ir 17 straipsnių nuostatas, įpareigojančias mokesčių mokėtoją pagrįsti patirtų sąnaudų ryšį su vykdoma veikla, darytina išvada, kad MAĮ 67 straipsnio nuostatų taikymo prasme Bendrovė neįvykdė pareigos įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apmokestino Bendrovę, paneigdamas jo teisę į veiklos sąnaudas, mažinančias apmokestinamąjį pelną, nes Bendrovei dokumentais nepagrindus, kad atstovybės patalpų nuomos Maskvoje sąnaudos buvo patirtos šį turtą naudojant Bendrovės komercinėje veikloje, kuria siekė gauti pajamų ar kitą ekonominę naudą, mokesčių administratorius turėjo teisę šių sąnaudų nepripažinti leidžiamais atskaitymais.

Remdamasi aptartais argumentais, Komisija konstatuoja, jog Bendrovės motyvai nesudaro pagrindo Inspekcijos sprendimą naikinti, todėl jis tvirtintinas, o Bendrovės skundas atmestinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-10-03 sprendimą Nr. 69-100.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius